

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/445 z dnia 15 października 2019 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 ustanawiającego Fundusz Azylu, Migracji i Integracji 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/446 z dnia 15 października 2019 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz 3
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/447 z dnia 16 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia kryteriów oceny uzgodnień odpowiednio ograniczających ryzyko kredytowe kontrahenta związane z obligacjami zabezpieczonymi i sekurytyzacjami oraz zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205 i (UE) 2016/1178 ⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/448 z dnia 17 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 w odniesieniu do ustalenia sposobu traktowania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w związku z określonymi prostymi, przejrzystymi i standardowymi sekurytyzacjami do celów zabezpieczeń ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/449 z dnia 25 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 11

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2020/450 z dnia 22 stycznia 2020 r. w sprawie programu pomocy SA.29150 – 2010/C (ex 2010/NN) wdrożonego przez Niemcy dotyczącego fiskalnego przeniesienia strat w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (*Sanierungsklausel*) (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 254) ⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/451 z dnia 26 marca 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 1985) ⁽¹⁾ 23

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Decyzja Zarządu Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 26 marca 2020 r. w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących ograniczenia określonych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w kontekście działania Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej 46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/445

z dnia 15 października 2019 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 ustanawiającego Fundusz Azylu, Migracji i Integracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽²⁾, stwierdzono dodatkowe potrzeby finansowe państw członkowskich w dziedzinie azylu, migracji i integracji.
- (2) W przeglądzie śródkresowym wskazano potrzebę zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego w związku z ośrodkami recepcyjnymi, ośrodkami zakwaterowania i ośrodkami detencyjnymi oraz z odpowiednimi usługami dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub dla obywateli państw trzecich, którzy przebywają w państwie członkowskim i nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu lub pobytu w państwie członkowskim, a także ze wsparciem w obszarze zakwaterowania dla osób korzystających z ochrony międzynarodowej.
- (3) W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 516/2014 wymieniono osiem działań szczegółowych umożliwiających państwom członkowskim uzyskanie dodatkowych środków finansowych, z których sześć to wspólne działania obejmujące szereg państw członkowskich.
- (4) Zmiany w polityce i potrzeby w zakresie finansowania stwierdzone w kontekście przeglądu śródkresowego nie mogą być odpowiednio realizowane za pomocą aktualnego wykazu działań szczegółowych. Dlatego też zmiana wspomnianego wykazu jest najlepszym sposobem realizacji potrzeb stwierdzonych w ramach celów Funduszu Azylu, Migracji i Integracji.
- (5) Dodanie do załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 516/2014 nowego działania szczegółowego przyczyni się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi. Jest to zgodne z celem szczegółowym tego rozporządzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia, polegającym na wzmocnieniu solidarności między państwami członkowskimi.
- (6) Dodanie nowego działania szczegółowego odzwierciedlającego najnowsze zmiany w polityce i potrzeby finansowe państw członkowskich przyniesie znaczną wartość dodaną, ponieważ przyczyni się do złagodzenia presji wywieranej na państwa członkowskie, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w najwyższym stopniu, a tym samym na Unię jako całość.
- (7) Aby umożliwić szybkie zastosowanie tego działania szczegółowego, w świetle stwierdzonych pilnych potrzeb w zakresie finansowania, rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 516/2014,

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 516/2014 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9. W państwach członkowskich zmagających się z wysoką lub nieproporcjonalną presją migracyjną – tworzenie, rozwijanie i prowadzenie odpowiednich ośrodków recepcyjnych, ośrodków zakwaterowania i ośrodków detencyjnych oraz odnośnych usług dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub obywateli państw trzecich, którzy przebywają w państwie członkowskim i nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu lub pobytu, a także wsparcie w obszarze zakwaterowania dla osób korzystających z ochrony międzynarodowej.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/446**z dnia 15 października 2019 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽²⁾, stwierdzono dodatkowe potrzeby finansowe państw członkowskich w dziedzinie zarządzania granicami.
- (2) W przeglądzie śródkresowym stwierdzono potrzebę zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego na rzecz działań związanych z kontrolą graniczną, w szczególności na obszarach hotspotów, określonych w art. 2 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽³⁾, a także na innych obszarach przygranicznych, które zmagają się z podobną – obecną lub potencjalną – wysoką i nieproporcjonalną presją migracyjną.
- (3) W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 515/2014 wymieniono dwa działania szczegółowe, które państwa członkowskie mogą podjąć w celu uzyskania dodatkowego finansowania.
- (4) Finansowanie działań służących wzmocnieniu zdolności w dziedzinie kontroli granicznych oraz wdrożeniu podejścia opartego na hotspotach lub podobnego podejścia nie może być w odpowiedni sposób przekazane za pomocą aktualnego wykazu działań szczegółowych. Dlatego też zmiana wspomnianego wykazu jest najlepszym sposobem sprostania potrzebom stwierdzonym w ramach celów Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy.
- (5) Dodanie do załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 515/2014 nowego działania szczegółowego przyczyni się do zapewnienia skutecznego poziomu kontroli granic zewnętrznych Unii. Jest to zgodne z celem szczegółowym tego rozporządzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia, polegającym na wspieraniu zintegrowanego zarządzania granicami i jednoczesnym ułatwianiu dostępu do ochrony międzynarodowej osobom, które jej potrzebują.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego (UE) 2016/399 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 863/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

- (6) Dodanie nowego działania szczegółowego odzwierciedlającego najnowsze zmiany w polityce i potrzeby finansowe państw członkowskich przyniesie znaczną wartość dodaną, ponieważ przyczyni się do złagodzenia presji wywieranej na państwa członkowskie najbardziej odczuwające skutki przepływów migracyjnych i azylowych, a tym samym na Unię jako całość.
- (7) Aby umożliwić szybkie stosowanie tego działania szczegółowego, w świetle stwierdzonych pilnych potrzeb w zakresie finansowania, rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 515/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 515/2014 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3. Działania w zakresie kontroli granicznej, takie jak kontrole graniczne i środki ochrony granicy na obszarach, które obecnie zmagają się lub potencjalnie będą zmagać się z nieproporcjonalną presją migracyjną, w tym działania związane z zakładaniem, rozwijaniem i eksploatacją obszarów hotspotów, jak określono w art. 2 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 (*), a także, w razie potrzeby, wspieranie działań w zakresie zarządzania granicami w państwach trzecich.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego (UE) 2016/399 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 863/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/447**z dnia 16 grudnia 2019 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia kryteriów oceny uzgodnień odpowiednio ograniczających ryzyko kredytowe kontrahenta związane z obligacjami zabezpieczonymi i sekurytyzacjami oraz zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205 i (UE) 2016/1178****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ⁽²⁾ zmieniono rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w celu ujęcia w nim określonych warunków, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi, jak i także kontrakty zawierane przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania.
- (2) Rozporządzenia delegowane Komisji (UE) 2015/2205 ⁽³⁾ i 2016/1178 ⁽⁴⁾ zawierają już szereg warunków, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostkę obligacji zabezpieczonych w związku z obligacją zabezpieczoną, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania.
- (3) Istnieje pewien stopień substytucyjności między kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi, oraz takimiż kontraktami pochodnymi zawieranymi przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami. Aby uniknąć ryzyka zakłócenia lub arbitrażu należy zapewnić spójne traktowanie tych kontraktów pod względem obowiązku rozliczania.
- (4) Należy zatem, również w świetle zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wprowadzonej rozporządzeniem (UE) 2017/2402, usunąć z rozporządzeń delegowanych (UE) 2015/2205 i (UE) 2016/1178 wszystkie warunki, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostkę obligacji zabezpieczonych w związku z obligacją zabezpieczoną, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania, oraz włączyć te warunki do nowego rozporządzenia delegowanego, które zawiera również warunki, przy spełnieniu których kontrakty pochodne zawarte przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją mogą zostać zwolnione z tego obowiązku rozliczania.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205 oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

- (6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji Europejskiej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (7) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, i dokonały analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści. Europejskie urzędy nadzoru zwróciły się również o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽⁵⁾, do Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych powołanych zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽⁶⁾ oraz do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kryteria służące ustaleniu, które uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta

Uznaje się, że uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi spełniają wszystkie następujące kryteria:

- a) kontrakty te są zarejestrowane lub odnotowane w instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi obligacji zabezpieczonych;
- b) kontrakty te nie są rozwiązywane w przypadku postępowania naprawczego lub niewypłacalności emitenta obligacji zabezpieczonych lub instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie;
- c) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami obligacji zabezpieczonych, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną, bądź też zrzeka się pozycji równorzędnej;
- d) obligacja zabezpieczona podlega regulacyjnemu wymogowi zabezpieczenia w wysokości co najmniej 102 %.

Artykuł 2

Kryteria służące ustaleniu, które uzgodnienia w ramach sekurytyzacji ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta

Uznaje się, że uzgodnienia w ramach sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami spełniają wszystkie następujące kryteria:

- a) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną;
- b) w związku z sekurytyzacją, z którą związany jest kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji podlega na bieżąco wymogowi zastosowania wsparcia jakości kredytowej najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji na poziomie co najmniej 2 % wartości nierozliczonych papierów wartościowych wyemitowanych w ramach tej transzy.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

*Artykuł 3***Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205**

Uchyła się art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2205.

*Artykuł 4***Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178**

Uchyła się art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1178.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/448**z dnia 17 grudnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 w odniesieniu do ustalenia sposobu traktowania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w związku z określonymi prostymi, przejrzystymi i standardowymi sekurytyzacjami do celów zabezpieczeń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 został zmieniony przez art. 42 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ⁽²⁾. Zmiana ta miała na celu zapewnienie, by – w przypadku wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – instrumenty pochodne związane z obligacjami zabezpieczonymi oraz instrumenty pochodne związane z sekurytyzacjami były traktowane w ten sam sposób. Ponieważ podstawę rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/225 ⁽³⁾ stanowi art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, to rozporządzenie delegowane należy zmienić w celu odzwierciedlenia zmian dokonanych w art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, czyli w celu włączenia przepisów dotyczących technik ograniczania ryzyka nierozliczanych przez kontrahenta centralnego kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawiera w związku z sekurytyzacją.
- (2) Zgodnie ze zmienionym art. 11 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 takie przepisy dotyczące technik ograniczania ryzyka w odniesieniu do nierozliczanych przez kontrahenta centralnego kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawiera w związku z sekurytyzacją, powinny uwzględniać przeszkody napotymane przez takie jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w trakcie wymiany zabezpieczeń. Ponieważ jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji są zazwyczaj zorganizowane w taki sposób, by generować jedynie niewielkie nadwyżki płynności, mają one mniej aktywów, które można wykorzystywać do celów wymiany zabezpieczeń. Przeszkoda ta uniemożliwia jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji wymianę zabezpieczeń w sposób w pełni zgodny z wymogami rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251. W związku z tym, oraz jeżeli spełniony jest szereg określonych warunków, od jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji nie należy wymagać wnoszenia zabezpieczenia w związku z prostą, przejrzystą i standardową sekurytyzacją („sekurytyzacją STS”). Powinno to zapewnić pewną elastyczność jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją STS, przy jednoczesnym zapewnieniu ograniczenia ryzyka dla ich kontrahentów. Jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji nie są jednak w związku z sekurytyzacją STS w żaden sposób ograniczone pod względem pobierania zabezpieczenia od swoich kontrahentów, a następnie jego zwrotu w stosownym terminie. Kontrahenci jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją STS są zatem zobowiązani do wnoszenia zmiennego depozytu zabezpieczającego w środkach pieniężnych. Powinni oni mieć prawo do otrzymania z powrotem części lub całości tego depozytu zabezpieczającego, natomiast jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji powinny być jedynie zobowiązane do pobrania zmiennego depozytu zabezpieczającego otrzymanego w środkach pieniężnych oraz do wniesienia zmiennego depozytu zabezpieczającego z tytułu kwoty otrzymanej w środkach pieniężnych. Jest to zgodne z motywem 41 rozporządzenia (UE) 2017/2402, który dotyczy potrzeby zapewnienia spójnego traktowania między instrumentami pochodnymi związanymi z obligacjami zabezpieczonymi a instrumentami pochodnymi związanymi z sekurytyzacjami w odniesieniu do obowiązku rozliczania oraz do wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego względem nierozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.
- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

- (5) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonały analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwróciły się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*), do Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych powołanych zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (†) oraz do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (‡).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2251 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Artykuł 30a

Sposób traktowania instrumentów pochodnych powiązanych z sekurytyzacjami do celów zabezpieczenia

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 2 ust. 2 i w przypadku spełnienia wymagań określonych w ust. 2 niniejszego artykułu w swoich procedurach zarządzania ryzykiem kontrahenci mogą przewidzieć – w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zawarła w związku z sekurytyzacją zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 (*) i spełniającą warunki określone w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 – że:
 - a) zmiennego depozytu zabezpieczającego nie wnosi jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, lecz jest on pobierany od jej kontrahenta w środkach pieniężnych i zwracany jej kontrahentowi w stosownym terminie;
 - b) początkowy depozyt zabezpieczający nie jest wnoszony ani pobierany.
2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków:
 - a) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji, pod warunkiem że dany kontrahent nie jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną;
 - b) w związku z sekurytyzacją, z którą związany jest kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji podlega na bieżąco wymogowi zastosowania wsparcia jakości kredytowej najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji na poziomie co najmniej 2 % wartości nierozliczonych papierów wartościowych wyemitowanych w ramach tej transzy;
 - c) w skład pakietu kompensowania nie wchodzi kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są powiązane z sekurytyzacją.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”

(†) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

(‡) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

(§) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/449**z dnia 25 marca 2020 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2020 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
María Ángeles BENÍTEZ SALAS
Dyrektor Generalna
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Reprezentatywna cena (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez sztyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	129,1	0	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , bez kości, zamrożone	221,8 198,3 267,8 222,3	24 31 10 23	AR BR CL TH
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	310,6	0	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/450

z dnia 22 stycznia 2020 r.

w sprawie programu pomocy SA.29150 – 2010/C (ex 2010/NN) wdrożonego przez Niemcy dotyczącego fiskalnego przeniesienia strat w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (*Sanierungsklausel*)

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 254)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanym artykułem ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismami z dnia 5 sierpnia 2009 r. i 30 września 2009 r. Komisja zwróciła się do Niemiec z prośbą o przekazanie informacji na temat art. 8c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (*Körperschaftsteuergesetz*, „KStG”). Władze niemieckie odpowiedziały na te wnioski pismami z dnia 20 sierpnia 2009 r. i 5 listopada 2009 r. Decyzją z dnia 24 lutego 2010 r. („decyzja o wszczęciu postępowania”) Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy, o której mowa w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w odniesieniu do § 8c ust. 1a KStG (*Sanierungsklausel*).
- (2) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała Niemcy i zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (3) Władze niemieckie przedstawiły swoje uwagi w piśmie z dnia 9 kwietnia 2010 r.
- (4) Dwukrotnie, w dniach 9 kwietnia 2010 r. i 3 czerwca 2010 r., w Brukseli odbyły się spotkania z władzami niemieckimi. W dniu 2 lipca 2010 r. władze niemieckie przekazały dodatkowe informacje. Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron.
- (5) Dnia 26 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/527/UE ⁽³⁾ („decyzja z 2011 r.”), w której stwierdziła, że § 8c ust. 1a KStG (*Sanierungsklausel*) stanowi pomoc państwa, która została bezprawnie przyznana przez Niemcy z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE. Komisja stwierdziła również, że pomoc przyznana na podstawie § 8c ust. 1a KStG była niezgodna z rynkiem wewnętrznym, w szczególności w zakresie, w jakim nie można było jej uznać za zgodną na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, według interpretacji zawartej w tymczasowych ramach prawnych ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, i nakazała odzyskanie pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 8.4.2010, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 90 z 8.4.2010, s. 8.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/527/UE z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) przyznanej przez Niemcy – Program pomocy dotyczący przeniesienia strat podatkowych w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (*Sanierungsklausel*) (Dz.U. L 235 z 10.9.2011, s. 26).

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Na podstawie tymczasowych ram prawnych pomoc uznaje się za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli jej kwota nie przekracza 500 000 EUR, beneficjent jest przedsiębiorstwem, które nie było zagrożone w dniu 1 lipca 2008 r. i spełnione są wszystkie pozostałe warunki określone w pkt 4.2.2 tymczasowych ram prawnych.

- (6) Po przyjęciu decyzji z 2011 r. Niemcy i osoby trzecie złożyły skargi o stwierdzenie jej nieważności ⁽⁶⁾. Dnia 4 lutego 2016 r. Sąd odrzucił argumenty wnioskodawców i potwierdził decyzję z 2011 r. ⁽⁷⁾
- (7) Niemcy i dwaj potencjalni beneficjenci (Heitkamp BauHolding GmbH oraz GFKL Financial Services AG) odwołali się od wyroków Sądu. Dnia 28 czerwca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości uchylił wyroki Sądu oraz decyzję z 2011 r. ⁽⁸⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Komisja popełniła błąd w swojej analizie selektywności, przyjmując za ramy odniesienia jedynie zasadę zakazującą przeniesienia strat na przyszłe okresy w przypadku zmiany w strukturze własności przedsiębiorstwa (§ 8c ust. 1 KStG) i wyłączając z tej analizy ogólną zasadę dotyczącą przeniesienia strat na przyszłe okresy.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKA/POMOCY

2.1. Przebieg procedury

- (8) Opodatkowanie osób prawnych w Niemczech opiera się w głównej mierze na ustawie o podatku dochodowym (*Einkommensteuergesetz*, „EStG”) i KStG. § 10d ust. 2 EStG przewiduje możliwość przeniesienia strat poniesionych w danym roku podatkowym na przyszłe okresy, co oznacza że zgodnie z zasadą zdolności płatniczej, dochód podlegający opodatkowaniu w latach kolejnych może zostać zmniejszony przez pokrycie strat z lat ubiegłych do maksymalnej wysokości 1 mln EUR rocznie. Zgodnie z § 8 ust. 1 KStG ta możliwość przeniesienia strat na przyszłe okresy ma również zastosowanie względem podmiotów podlegających opodatkowaniu podatkiem od osób prawnych.
- (9) Zdaniem władz niemieckich możliwość takiego przeniesienia strat na przyszłe okresy spowodowała również obrót tzw. spółkami fasadowymi, które, choć od dawna nie prowadzą żadnej działalności gospodarczej, zachowują przeniesione uprzednio straty.
- (10) W odpowiedzi na obrót spółkami fasadowymi niemiecki Parlament ograniczył w 1997 r. możliwość przenoszenia strat na przyszłe okresy poprzez wprowadzenie w § 8 ust. 4 KStG tzw. *Mantelkaufregelung* („zasady nabywania pod przykrywką”, gdzie przykrywką jest spółka fasadowa). Przepis ten ograniczył przenoszenie strat na przyszłe okresy do spółek kapitałowych tożsamych pod względem prawnym i ekonomicznym z podmiotem, który poniósł straty. W przepisie tym nie zdefiniowano pojęcia „tożsamy pod względem ekonomicznym”, ale oparto się na jednym elemencie negatywnym i dwóch elementach pozytywnych:
- tożsamość pod względem ekonomicznym nie występuje, jeżeli następuje zbycie ponad połowy udziałów/akcji spółki kapitałowej, a ona sama kontynuuje lub wznawia następnie działalność gospodarczą w głównej mierze w oparciu o nowe aktywa,
 - tożsamość pod względem ekonomicznym występuje natomiast, jeżeli zastrzyk nowych aktywów ma na celu wyłącznie restrukturyzację podmiotu generującego straty i jeżeli działalność, której efektem jest nierozliczona przeniesiona strata, prowadzona jest w porównywalny sposób przez okres kolejnych 5 lat,
 - tożsamość pod względem ekonomicznym występuje również, jeżeli podmiot przejmujący nie dokonuje zastrzyku nowego kapitału, lecz pokrywa straty podmiotu generującego straty.
- (11) Dwa ostatnie przykłady to tzw. *Sanierungsklausel* (klauzula pozwalająca na restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji).
- (12) § 8 ust. 4 KStG został uchylony z dniem 1 stycznia 2008 r. przez ustawę z 2008 r. o reformie podatku dochodowego od osób prawnych (*Unternehmensteuerreformgesetz 2008*) ⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Złożono 16 skarg o stwierdzenie nieważności, w tym jedną złożyły Niemcy (T-205/11), a 15 potencjalni beneficjenci. Wszystkie postępowania dotyczące skarg, z wyjątkiem skarg T-287/11 i T-620/11, zawieszono.

⁽⁷⁾ Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2016 roku, Heitkamp BauHolding przeciwko Komisji, T-287/11, ECLI:EU:T:2016:60; wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2016 r., GFKL Financial Services przeciwko Komisji, T-620/11, ECLI:EU:T:2016:59.

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Andres (faillite Heitkamp BauHolding) przeciwko Komisji, C-203/16 P ECLI:EU:C:2018:505; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy przeciwko Komisji, C-208/16 P, ECLI:EU:C:2018:506; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy przeciwko Komisji, C-209/16 P, ECLI:EU:C:2018:507; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Lowell Financial Services przeciwko Komisji, C-219/16 P, ECLI:EU:C:2018:508.

⁽⁹⁾ *Unternehmensteuerreformgesetz 2008*, 14 sierpnia 2007, Federalny Dziennik Ustaw (*Bundesgesetzblatt* („BGBl.”)), 2007 r., część I, nr 40, s. 1912.

- (13) Tą samą ustawą wprowadzono nowy § 8c ust. 1 KStG, który ograniczył możliwość przeniesienia strat na przyszłe okresy w przypadku zmian w strukturze własności spółki kapitałowej w większym stopniu niż wcześniej § 8 ust. 4 KStG. Zgodnie z nowym przepisem:
- niewykorzystane straty ulegają przepadkowi w całości, jeżeli inwestorowi przekazane zostaje więcej niż 50 % kapitału zakładowego, praw członkowskich, praw własności lub praw głosu,
 - niewykorzystane straty ulegają przepadkowi w sposób proporcjonalny, jeżeli w ciągu okresu pięciu lat przekazane zostaje więcej niż 25 %, lecz nie więcej niż 50 % kapitału zakładowego, praw członkowskich, praw własności lub praw głosu.
- (14) Początkowo nowy przepis nie przewidywał wyjątków w przypadku przedsiębiorstw podlegających jednocześnie istotnym zmianom struktury własności i będących w trakcie restrukturyzacji.
- (15) Zgodnie z uzasadnieniem przyjętym przez parlament niemiecki wraz z *Unternehmenssteuerreformgesetz 2008* zastąpienie § 8 ust. 4 KStG nowym § 8c ust. 1 KStG miało na celu uproszczenie przepisów (z uzasadnienia wynika, że praktyczne stosowanie § 8 ust. 4 KStG doprowadziło do wystąpienia wielu złożonych problemów prawnych) oraz doprecyzowanie środka pozwalającego na przeciwdziałanie nadużyciom⁽¹⁰⁾. Niemiecki parlament zdawał sobie sprawę z faktu, że w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji i związanej z nią zmiany struktury własności reforma spowoduje utratę możliwości przeniesienia strat. Uznał to jednak za dopuszczalne, ponieważ w takiej sytuacji organy podatkowe mogą umorzyć należności podatkowe ze względu na zasadę słuszności, nawet w przypadku braku wyraźnego przepisu w KStG⁽¹¹⁾.

2.2. Środek pomocy

- (16) W czerwcu 2009 r. dokonano nowelizacji § 8c poprzez dodanie nowego przepisu (§ 8c ust. 1a KStG) dotyczącego zachowania zasady przeniesienia strat na przyszłe okresy w przypadku nabycia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji z powodu restrukturyzacji. Nowelizacja ta stanowiła część ustawy o ulgach społecznych – ubezpieczenia zdrowotne (*Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung*)⁽¹²⁾. Nowy przepis jest również określany zwykle jako *Sanierungsklausel* (lub nowa (*neue*) *Sanierungsklausel*, dla odróżnienia od poprzedniego przepisu – § 8 ust. 4 KStG).
- (17) Zgodnie z § 8c ust. 1a KStG osoba prawna może przenieść straty na przyszłe okresy również w przypadku zmian struktury własności, które spełniają warunki określone w § 8c ust. 1 KStG, o ile spełnione są następujące wymogi:
- przejęcie ma na celu restrukturyzację (*Sanierung*) danej osoby prawnej⁽¹³⁾,
 - spółka w momencie przejęcia doświadcza braku płynności lub jest nadmiernie zadłużona bądź zagrożona brakiem płynności lub nadmiernym zadłużeniem⁽¹⁴⁾,
 - podstawowe struktury przedsiębiorstwa zostają zachowane poprzez:
 - uznanie przez spółkę kapitałową porozumienia pomiędzy zarządem i radą zakładową (*Betriebsvereinbarung*) w sprawie zachowania miejsc pracy, lub
 - zachowanie 80 % miejsc pracy (w odniesieniu do wynagrodzenia łącznego) przez okres pierwszych pięciu lat po przejęciu, lub
 - wniesienie istotnych środków gospodarczych (*wesentliches Betriebsvermögen*) lub odpisanie należności posiadających nadal wartość gospodarczą w ciągu dwunastu miesięcy; środki gospodarcze uznaje się za istotne, jeżeli stanowią one co najmniej 25 % aktywów z poprzedniego roku obrotowego; odliczeniu podlegają wszelkie aktywa przeniesione z powrotem do podmiotu przejmującego w ciągu pierwszych trzech lat,

⁽¹⁰⁾ Druki parlamentu niemieckiego (*Bundestagsdrucksache*) 16/4841, s. 74.

⁽¹¹⁾ *Bundestagsdrucksache* 16/4841, s. 76, dot. okólnika Federalnego Ministerstwa Finansów z dnia 27 marca 2003 r. (Federalny Dziennik Podatkowy (*Bundessteuerblatt*) („BStBl.”), 2003 r., część I, s. 240).

⁽¹²⁾ *Gesetz zur verbesserten steuerlichen Berücksichtigung von Vorsorgeaufwendungen (Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung)*, 16 czerwca 2009 r., BGBl. 2009, część I, nr 43, s. 1959.

⁽¹³⁾ Celem *Sanierung* jest reorganizacja przedsiębiorstwa. Reorganizacja jest środkiem, który ma na celu uniknięcie bądź eliminację braku płynności (*Zahlungsunfähigkeit*), bądź nadmiernego zadłużenia (*Überschuldung*). Stosownie do tego, tylko spółki, które doświadczają braku płynności lub są nadmiernie zadłużone w momencie zmiany struktury własności, są kwalifikowalne.

⁽¹⁴⁾ Pojęcia „brak płynności”, „ryzyko braku płynności” i „nadmierne zadłużenie” definiuje niemieckie ustawodawstwo dotyczące niewypłacalności (*Insolvenzordnung* („InsO”), 5 października 1994 r., BGBl. 1994, część I, nr 70, s. 2866): „Brak płynności” (§ 17 InsO): gdy dłużnik jest niezdolny do regulowania należnych zobowiązań finansowych i zaprzestał płatności. „Ryzyko braku płynności” (§ 18 InsO): gdy istnieje prawdopodobieństwo, że dłużnik nie będzie zdolny do regulowania w terminie zobowiązań finansowych. „Nadmierne zadłużenie” (§ 19 InsO): gdy aktywa dłużnika nie są wystarczające do pokrycia istniejących zobowiązań. „Nadmierne zadłużenie” wyklucza się jednak, jeżeli występują pozytywne prognozy co do dalszego istnienia przedsiębiorstwa.

- spółka nie zmienia segmentu działalności przez okres pięciu lat po przejściu,
 - w chwili przejścia działalność spółki nie była zawieszona.
- (18) § 8c ust. 1a KStG wszedł w życie dnia 10 lipca 2009 r. i ma zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (19) Początkowo § 8c ust. 1a KStG został wprowadzony jako środek tymczasowy mający zastosowanie do dnia 31 grudnia 2009 r. W dniu 22 grudnia 2009 r., w ramach ustawy o przyspieszeniu wzrostu gospodarczego z 22 grudnia 2009 r. (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz*) parlament niemiecki uchwalił przepis uchylający określoną w KStG klauzulę wygaśnięcia⁽¹⁵⁾.
- (20) Należy zauważyć, że straty przenoszone na przyszłe okresy mogą być pokrywane wyłącznie z zysków spółki będącej przedmiotem restrukturyzacji. Spółka przejmująca nie może pokryć tych strat z własnych zysków. Dotyczy to również sytuacji, gdy spółka przejmująca konsoliduje własne należności podatkowe na poziomie grupy, ponieważ w § 15 pkt 1 zdanie pierwsze KStG zabrania się przenoszenia strat, w przypadku gdy spółka zależna (*Organgesellschaft*) stanowi część jednostki skonsolidowanej (*Organshaft*)⁽¹⁶⁾. Zgodnie z przepisami prawa niemieckiego straty tego rodzaju nie ulegają jednak przepadkowi. Zostają one jedynie „zamrożone” na poziomie *Organgesellschaft* i mogą zostać wykorzystane dopiero wówczas, gdy przedsiębiorstwo przestaje być skonsolidowane. Możliwość przeniesienia „zamrożonych” strat nie podlega ograniczeniu czasowemu.
- (21) W sposób pośredni korzyści z zapisów § 8c ust. 1a KStG czerpie przedsiębiorstwo przejmujące, ponieważ po pomyślnym przeprowadzeniu procesu restrukturyzacji przepis ten ogranicza obciążenia podatkowe zrestrukturyzowanego podmiotu. Ponadto przedsiębiorstwo przejmujące może przenieść część lub całość swojej działalności do przejętego przedsiębiorstwa i w ten sposób wykorzystać przeniesione straty.

3. DECYZJA O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

- (22) W piśmie z dnia 24 lutego 2010 r. Komisja poinformowała władze niemieckie, że podjęła decyzję w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do wyżej opisanego środka przyznanego na podstawie § 8c ust. 1a KStG.
- (23) W decyzji w sprawie wszczęcia postępowania Komisja stwierdziła, iż § 8c ust. 1a KStG różnicuje przedsiębiorstwa generujące straty, które są w dobrej sytuacji finansowej i przedsiębiorstwa (potencjalnie) niewypłacalne lub nadmiernie zadłużone, na korzyść tych ostatnich. We wstępnej opinii Komisja uznała, że środek ten ma charakter selektywny i stanowi pomoc państwa, ponieważ wydaje się, iż spełnione zostały również pozostałe warunki określone w art. 107 ust. 1 TFUE. Ponadto Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności środka z art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE według interpretacji zawartej w tymczasowych ramach prawnych oraz z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE według interpretacji zawartej w (obowiązujących wówczas) wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji⁽¹⁷⁾ oraz w (obowiązujących wówczas) wytycznych w sprawie pomocy regionalnej⁽¹⁸⁾.
- (24) Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego niemieckie Federalne Ministerstwo Finansów poleciło organom podatkowym odpowiedzialnym za pobór podatków wstrzymać stosowanie § 8c ust. 1a KStG do chwili przyjęcia przez Komisję ostatecznej decyzji w sprawie oraz poinformować zainteresowane podmioty, iż w przypadku negatywnej decyzji końcowej Komisji pomoc państwa podlegać będzie odzyskaniu⁽¹⁹⁾.

4. UWAGI WŁADZ NIEMIECKICH

- (25) W opinii władz niemieckich przepis § 8c ust. 1a KStG nie stanowi pomocy państwa z trzech powodów:
- jest on zgodny z zasadą wierzyciela prywatnego (zob. pkt 4.1),
 - nie jest on selektywny (zob. pkt 4.2),
 - jest on uzasadniony charakterem i logiką niemieckiego systemu podatkowego (zob. pkt 4.3).

⁽¹⁵⁾ *Gesetz zur Beschleunigung des Wirtschaftswachstums (Wachstumsbeschleunigungsgesetz)*, 22 grudnia 2009 r., BGBl. 2009, część I, nr 81, s. 3950, art. 2 pkt 3 lit. b).

⁽¹⁶⁾ Tzw. „vororganschaftliche Verluste”.

⁽¹⁷⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2).

⁽¹⁸⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Okólnik Federalnego Ministerstwa Finansów z dnia 30 kwietnia 2010 r. przeznaczony dla organów podatkowych krajów związkowych odpowiedzialnych za pobór podatków: (BMF v. 30.4.2010 IV C 2 -S 2745-a/08/10005:002), BStBl. 2010, część I, s. 488.

- (26) Ponadto władze niemieckie argumentują, że nowa *Sanierungsklausel* w § 8c ust. 1a KStG jest zasadniczo zgodna ze starą *Sanierungsklausel* w § 8 ust. 4 KStG, która nigdy nie była przedmiotem krytyki ze strony Komisji (zob. pkt 4.4), oraz że pewna liczba innych państw członkowskich posiada podobne przepisy podatkowe (zob. pkt 4.5).

4.1. Zgodność z zasadą wierzyciela prywatnego

- (27) W piśmie z dnia 2 lipca 2010 r. władze niemieckie twierdzą, że do zasady wierzyciela prywatnego można odwołać się w przypadku roszczeń podatkowych i parapodatkowych⁽²⁰⁾. Ponadto wskazano, że relacja pomiędzy państwem niemieckim a podatnikami jest porównywalna z relacją pomiędzy wierzycielem prywatnym a dłużnikiem, których łączy umowa długoterminowa (*Dauerschuldverhältnis*), np. umowa najmu lub umowa o pracę. W opinii władz niemieckich wierzyciel prywatny będący stroną takiej umowy długoterminowej zrzekłby się części swoich przyszłych roszczeń, gdyby pozwoliło to na przejęcie jego dłużnika przez inne przedsiębiorstwo, co z kolei zapewniłoby zachowanie ciągłości umowy długoterminowej.

4.2. Brak charakteru selektywnego

- (28) Władze niemieckie uważają, że § 8c ust. 1a KStG stanowi środek ogólny, ponieważ nie jest ograniczony jakimkolwiek sektorem, jakąkolwiek wielkością przedsiębiorstwa czy jakimkolwiek regionem. Wskazują one, iż każde przedsiębiorstwo może potencjalnie znaleźć się w trudnej sytuacji finansowej, za którą nie ponosi odpowiedzialności, i kwalifikować się do zastosowania omawianego przepisu.
- (29) Władze niemieckie podkreślają, że sama Komisja w obwieszczeniu w sprawie bezpośredniego opodatkowania działalności gospodarczej z 1998 r. wyraża pogląd, iż środki podatkowe o charakterze czysto technicznym, takie jak przepisy dotyczące przeniesienia strat, nie mają charakteru selektywnego, „pod warunkiem że mają takie samo zastosowanie do wszystkich firm i do produkcji wszystkich towarów”, oraz iż „fakt, że niektóre firmy albo sektory odnoszą korzyści większe niż inne z tytułu niektórych z tych środków podatkowych, niekoniecznie oznacza, że wchodzą one w zakres reguł konkurencji rządzących pomocą publiczną”⁽²¹⁾.
- (30) Zdaniem władz niemieckich powyższe aspekty mają szczególne znaczenie dla korzystnego traktowania pod względem podatkowym obszaru badań i rozwoju, a także ochrony środowiska, szkoleń i zatrudnienia. W opinii władz niemieckich reguły fiskalne sprzyjające przedsiębiorstwom podejmującym szczególne starania w tych obszarach nie mają charakteru selektywnego, ponieważ są one otwarte na wszystkie przedsiębiorstwa, nawet jeśli *de facto* dla przedsiębiorstw działających w niektórych sektorach będą one bardziej korzystne niż dla innych. W ich opinii takie samo uzasadnienie należy przyjąć również w przypadku reguł fiskalnych sprzyjających przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji, które są przejmowane w celu restrukturyzacji.
- (31) Władze niemieckie argumentują, że Trybunał Sprawiedliwości i Sąd uznały fakt, iż środek przynoszący korzyści wyłącznie przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji może, co do zasady, stanowić środek ogólny, który nie ma charakteru selektywnego. W tym względzie powołują się one w pierwszej kolejności na sprawę DM Transport⁽²²⁾, w której w odniesieniu do belgijskiego ułatwienia płatniczego na rzecz przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji Trybunał Sprawiedliwości uznał, co następuje:

„Rząd francuski podnosi, że ułatwienia w płatnościach składek na ubezpieczenia społeczne nie stanowią pomocy państwa, kiedy są przyznane na tożsamych warunkach każdemu przedsiębiorstwu, które przeżywa kłopoty w zakresie przepływu gotówki. Wszystko wskazuje na to, że z takim przypadkiem mamy do czynienia w systemie wprowadzonym przez ustawodawcę belgijskiego. Komisja uważa przeciwnie, że ONSS dysponuje uprawnieniami dyskrecjonalnymi w zakresie wyrażania zgody na zastosowanie ułatwień w płatnościach.

Ze sformułowania art. 92 ust. 1 Traktatu wynika, że działania o charakterze ogólnym, które nie sprzyjają niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów nie są objęte zakresem zastosowania tego przepisu. Natomiast, kiedy instytucja, która przyznaje korzyści finansowe dysponuje uprawnieniami dyskrecjonalnymi, które pozwalają jej określić beneficjentów lub warunki przyznanej pomocy, wówczas pomoc taka nie może być uznana jako pomoc o charakterze ogólnym (zob. w tym zakresie sprawa C-241/94 Francja przeciwko Komisji [1996] Rec. s. I-4551, pkt 23 i 24).

Do sądu krajowego, orzekającego w postępowaniu głównym, należy decyzja czy uprawnienia ONSS do przyznania ułatwień w płatnościach należą, czy też nie należą do uprawnień dyskrecjonalnych, a w przypadku odpowiedzi negatywnej, ustalić, czy ułatwienia w płatnościach przyznane przez ONSS mają charakter ogólny czy też faworyzują wybrane przedsiębiorstwa.”

⁽²⁰⁾ Niemcy powołują się na wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2004 r., Hiszpania przeciwko Komisji, C-276/02, ECLI:EU:C:2004:521, pkt 15 i 26 oraz wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 czerwca 1999 r., DM Transport, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, pkt 22 i 25.

⁽²¹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej, (Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3), pkt 13 i 14.

⁽²²⁾ Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 czerwca 1999 r., DM Transport, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, pkt 26–28.

- (32) Ponadto władze niemieckie powołują się również na wyrok w sprawie HAMSА (23), w której władze hiszpańskie utrzymywały, że środek nie ma charakteru selektywnego, ponieważ dotyczy wszystkich przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji. Sąd pierwszej instancji orzekł w tym względzie:

„W obecnej sprawie argument podnoszony przez skarżącego i Królestwo Hiszpanii, iż hiszpańska ustawa z dnia 26 lipca 1922 r. dotycząca zawieszenia płatności wprowadza procedurę ogólną, dotyczącą wszystkich przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, nie może zostać uznany. Choć prawdą jest, że ustawa nie ma mocy pozwalającej na jej selektywne stosowanie w sposób sprzyjający niektórym kategoriom przedsiębiorstw lub sektorom działalności, to należy pamiętać, że krytykowane przez Komisję umarzenie wierzytelności nie wynika w sposób automatyczny z zastosowania ustawy, ale z uznaniowych decyzji podejmowanych przez właściwe organy publiczne. Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w sytuacji, gdy organ przyznający pomoc finansową posiada pewien poziom swobody, który pozwala mu na wybór beneficjentów lub warunków udzielenia pomocy finansowej, pomocy takiej nie można uznać za pomoc o charakterze ogólnym (sprawa C-256/97 DM Transport [1999], Rec. s. I-3913, pkt 27).”

- (33) Władze niemieckie argumentują, że w przeciwieństwie do środków, których dotyczyły sprawy DM Transport i HAMSА, § 8c ust. 1a KStG nie przewiduje uznaniowych decyzji organów publicznych, lecz określa, że jego zastosowanie następuje w sposób automatyczny z mocy prawa. Wobec tego, na zasadzie argumentu *a contrario*, § 8c ust. 1a KStG nie byłby selektywny.
- (34) Władze niemieckie wyrażają również pogląd, że § 8c ust. 1a KStG stanowi część zbioru przepisów tworzących niemieckie prawo upadłościowe. Kwalifikowalność danego przedsiębiorstwa wiąże się w szczególności z pojęciami braku płynności, ryzyka braku płynności i nadmiernego zadłużenia, które zostały zdefiniowane w *Insolvenzordnung*, i które czynią przedsiębiorstwo kwalifikowalnym do wszczęcia postępowania upadłościowego.
- (35) W kwestii selektywności władze niemieckie stwierdzają, iż przyjęcie punktu widzenia Komisji oznaczałoby, że każde obniżenie podatku stanowi pomoc państwa, nawet gdyby miało ono zastosowanie ogólne, oraz że takie stanowisko jest niezgodne z TFUE.

4.3. Uzasadnienie na podstawie charakteru lub ogólnej struktury systemu podatkowego

- (36) Zdaniem władz niemieckich wyjątek ustanowiony przez § 8c ust. 1a KStG jest uzasadniony charakterem i ogólną strukturą niemieckiego systemu opodatkowania spółek kapitałowych. Stwierdzają one, iż istnieje obiektywna różnica pomiędzy przedsiębiorstwami znajdującymi się w trudnej sytuacji, które wymagają restrukturyzacji, a innymi przedsiębiorstwami, oraz że ta obiektywna różnica uzasadnia różne traktowanie przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, które są przejmowane z myślą o restrukturyzacji. Na poparcie swojej argumentacji władze niemieckie wskazują na trzy czynniki.
- (37) Po pierwsze, twierdzą, że o ile przedsiębiorstwa w dobrej kondycji finansowej mają wybór pomiędzy pozyskiwaniem środków finansowych na rynkach kapitałowych a poszukiwaniem innego przedsiębiorstwa, które może zechcieć je nabyć, o tyle przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji mają do dyspozycji tylko tę ostatnią opcję, tj. poszukiwanie nabywcy, ponieważ nie byłyby w stanie zwiększyć zadłużenia na rynkach kapitałowych ani zaciągnąć kredytu bankowego. W rezultacie przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji systematycznie tracą możliwość przeniesienia strat, podczas gdy przedsiębiorstwa w dobrej kondycji zawsze mają wybór pomiędzy finansowaniem zadłużenia a poszukiwaniem nabywcy.
- (38) Po drugie, argumentują, że *ratio legis* § 8c ust. 1 KStG, tj. unikanie obrotu spółkami fasadowymi posiadającymi skumulowane straty, nie wymaga wyłączenia przeniesionych strat w sytuacjach, gdzie przejęcie to nie ma na celu wyłącznie optymalizacji podatkowej, lecz restrukturyzację. Bez ograniczenia § 8c ust. 1a KStG do przypadków przejęcia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji w celu restrukturyzacji, tj. poprzez uwzględnienie również innych przypadków przejęcia, ustałoby powyższe *ratio legis*.
- (39) Po trzecie twierdzą oni, że § 8c ust. 1 KStG ma zapewnić, iż ceny sprzedaży udziałów w przedsiębiorstwach ustalone będą wyłącznie w oparciu o wartość gospodarczą przedsiębiorstwa, z wyłączeniem wartości skumulowanych strat dla celów optymalizacji podatkowej. W przypadku przejęcia przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w celu restrukturyzacji ewentualna wartość skumulowanych strat nie odgrywa jednak w opinii władz niemieckich istotnej roli. Aby to uzasadnić, wskazują one, iż biegli rewidenci nie przypisują żadnej wartości, w księgach jednostki podlegającej konsolidacji podatkowej, ewentualnym przeniesionym stratom przedsiębiorstwa będącego w złej kondycji finansowej.
- (40) Te trzy czynniki w ujęciu łącznym pozwalają władzom niemieckim sądzić, że nawet gdyby § 8c ust. 1a KStG był *prima facie* selektywny, to i tak jest on uzasadniony charakterem i ogólną strukturą systemu opodatkowania osób prawnych w Niemczech.

(23) Wyrok Sądu (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 11 lipca 2002 r., HAMSА przeciwko Komisji, T-152/99, ECLI:EU:T:2002:188, pkt 157.

4.4. Związek pomiędzy nową a starą *Sanierungsklausel*

- (41) Władze niemieckie wskazują, że § 8c KStG zastąpiono z dniem 1 stycznia 2008 r. podobnym przepisem, tj. § 8 ust. 4 KStG. Zwracają one uwagę, iż obydwie przepisy mają ten sam cel, tj. wykluczenie obrotu spółkami fasadowymi posiadającymi skumulowane straty.
- (42) Władze niemieckie podkreślają, iż Komisja nigdy nie wskazywała na jakiegokolwiek ewentualne problemy w związku z przepisem § 8 ust. 4 KStG, a tym samym, jak się wydaje, przepis ten nie stanowił pomocy państwa.
- (43) Wobec powyższego uważają one stanowisko Komisji w omawianej kwestii za niespójne.

4.5. Podobne przepisy w innych systemach podatkowych

- (44) Władze niemieckie wskazały, że wiele innych państw członkowskich posiada przepisy porównywalne do § 8c ust. 1a KStG. Są to np. Austria, Belgia, Finlandia, Luksemburg, Niemcy i Włochy. Zwracają one uwagę na fakt, że wobec tych państw członkowskich Komisja nie podjęła żadnych działań wynikających z jej kompetencji w zakresie pomocy państwa pomimo bardzo dużych podobieństw pomiędzy systemami.
- (45) W nawiązaniu do motywu 34 decyzji o wszczęciu postępowania, w którym wyjaśniono działania podjęte przez Komisję w związku z systemem francuskim, władze niemieckie podkreślają również, że system niemiecki różni się od systemu francuskiego, który ograniczał się do niektórych sektorów gospodarki i przewidywał całkowite zwolnienie od opodatkowania osób prawnych.

5. ZMIANY PO PRZYJĘCIU DECYZJI Z 2011 R. I STWIERDZENIU JEJ NIEWAŻNOŚCI

- (46) Po przyjęciu decyzji z 2011 r. Niemcy zawiesiły stosowanie środka do czasu wydania przez Sąd lub Trybunał Sprawiedliwości prawomocnego wyroku ⁽²⁴⁾.
- (47) Dnia 29 marca 2017 r. niemiecki Federalny Trybunał Konstytucyjny (Bundesverfassungsgericht) uznał proporcjonalny przepadek strat w przypadku zbycia 25 %–50 % kapitału zakładowego, praw członkowskich, praw własności lub praw głosu na podstawie § 8c ust. 1 KStG za niekonstytucyjny i zobowiązał parlament niemiecki do nowelizacji tego przepisu do dnia 31 grudnia 2018 r. ⁽²⁵⁾ Parlament niemiecki w konsekwencji usunął (z mocą wsteczną od dnia 21 grudnia 2007 r.) proporcjonalny przepadek strat w przypadku zbycia 25 %–50 % kapitału zakładowego, praw członkowskich, praw własności lub praw głosu i utrzymał jedynie pełny przepadek strat w przypadku przeniesienia 50 % takiego kapitału lub praw na inny podmiot ⁽²⁶⁾.
- (48) Po stwierdzeniu przez Trybunał Sprawiedliwości nieważności decyzji z 2011 r. Niemcy wprowadziły również ponownie *Sanierungsklausel* (§ 8c ust. 1a) w KStG dnia 11 grudnia 2018 r. (z mocą wsteczną od 2008 r.) ⁽²⁷⁾.

6. OCENA ŚRODKA

- (49) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (50) W związku z tym, aby środek został uznany za pomoc państwa w rozumieniu tego przepisu, muszą zostać spełnione następujące warunki: (i) musi istnieć możliwość przypisania danego środka państwu i musi on być finansowany przy użyciu zasobów państwowych; (ii) środek musi zapewniać korzyść przedsiębiorstwu; (iii) korzyść ta musi być selektywna oraz (iv) środek musi zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (51) Do uznania środka za „pomoc państwa”, w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, wymagane jest spełnienie wszystkich czterech warunków. W pierwszej kolejności Komisja zbada warunek dotyczący przyznania korzyści selektywnej.

⁽²⁴⁾ Art. 4 pkt 2 lit. a) (nowelizacja § 34 ust. 7cKStG) ustawy mającej na celu transpozycję dyrektywy dotyczącej odzyskiwania wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń oraz nowelizację ustaw o opodatkowaniu (*Gesetz zur Umsetzung der Beitreibungsrichtlinie sowie zur Änderung steuerlicher Vorschriften*), 7 grudnia 2011 r., BGBl. 2011, część I, nr 64, s. 2592.

⁽²⁵⁾ Orzeczenie *Bundesverfassungsgericht* z dnia 29 marca 2017 r., 2 BvL 6/11 https://www.bundesverfassungsgericht.de/e/ls20170329_2bvl000611.html

⁽²⁶⁾ Art. 6 pkt 2 (nowelizacja § 8c ust. 1 KStG) ustawy o unikaniu strat podatków obrotowych należnych z tytułu sprzedaży produktów przez internet oraz o zmianie innych przepisów podatkowych (*Gesetz zur Vermeidung von Umsatzsteuerausfällen beim Handel mit Waren im Internet und zur Änderung weiterer steuerlicher Vorschriften*), 11 grudnia 2018 r., BGBl. 2018, część I, nr 45, s. 2338.

⁽²⁷⁾ Art. 6 pkt 6 lit. b) (nowelizacja § 34 ust. 6 KStG) *Gesetz zur Vermeidung von Umsatzsteuerausfällen beim Handel mit Waren im Internet und zur Änderung weiterer steuerlicher Vorschriften*.

- (52) Co do zasady, aby ocenić istnienie korzyści, należy porównać sytuację finansową przedsiębiorstwa po przyznaniu środka z jego sytuacją finansową, która miałaby miejsce, jeżeli nie wdrożono by środka ⁽²⁸⁾.
- (53) W szczególności w odniesieniu do środków podatkowych w celu potwierdzenia możliwej korzyści podatkowej należy ocenić, czy sposób traktowania podatkowego podmiotu zapewnia mu korzyść w porównaniu ze zwykłym lub „normalnym” systemem podatkowym ⁽²⁹⁾. Ocena korzyści jest zatem ściśle związana z oceną kryterium selektywności (gdzie istnienie traktowania podatkowego będącego odstępstwem ocenia się również w porównaniu z ogólnymi przepisami podatkowymi).
- (54) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem ⁽³⁰⁾ ocena selektywności przedmiotowej środka podatkowego odbywa się w trzech etapach. Po pierwsze konieczne jest rozpoznanie i zbadanie powszechnych lub „normalnych” systemów („systemów odniesienia”) obowiązujących w przedmiotowych państwach członkowskich. Po drugie, w odniesieniu do wspomnianego powszechnego lub „normalnego” systemu podatkowego należy ocenić i ustalić, czy jakiegokolwiek korzyści przynieszone przez przedmiotowy środek podatkowy mają charakter selektywny. Należy tego dokonać, wykazując, że środek ten stanowi odstępstwo od tego powszechnego systemu w zakresie, w jakim różnicuje podmioty gospodarcze, które – w świetle celu realizowanego przez ten system – znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Po trzecie, jeżeli istnieje takie odstępstwo, konieczne jest zbadanie, czy wynika ono z charakteru lub ogólnej struktury systemu podatkowego, którego jest częścią, i czy w związku z tym można je uzasadnić charakterem lub logiką systemu. W tym kontekście za wykazanie, że różnice w opodatkowaniu wynikają bezpośrednio z podstawowych lub przewodnich zasad tego systemu podatkowego, odpowiada państwo członkowskie.
- (55) W tym przypadku z wyroków Trybunału Sprawiedliwości ⁽³¹⁾ wynika, że przepisy dotyczące podatku od osób prawnych mające w Niemczech zastosowanie zasadniczo do wszystkich przedsiębiorstw stanowią system odniesienia i że obejmują one ogólny przepis dotyczący przenoszenia strat na przyszłe okresy na podstawie § 8 ust. 1 KStG. Celem tych przepisów jest opodatkowanie zysków przedsiębiorstw w celu generowania dochodów budżetowych zgodnie z zasadą zdolności płatniczej.
- (56) § 8 ust. 1 KStG stanowi (poprzez odniesienie do § 10d EStG), że podmioty podlegające opodatkowaniu od osób prawnych mogą w celach podatkowych przenosić straty poniesione w danym roku podatkowym na przyszłe lata podatkowe (do maksymalnego poziomu 1 mln EUR rocznie).
- (57) W pkt 102 wyroku w sprawie Andres ⁽³²⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że reguła przepadku strat sama stanowi wyjątek od reguły przenoszenia strat oraz że badanie całej treści tych przepisów powinno być umożliwić stwierdzenie, że klauzula restrukturyzacji miała na celu zdefiniowanie sytuacji dotyczącej ogólnej reguły przenoszenia strat na przyszłe okresy.
- (58) Nie jest zatem konieczne w szczególnych okolicznościach tej sprawy określenie, czy przepisy w zakresie zwalczania nadużyć stanowią część systemu odniesienia, ponieważ w każdym wypadku analiza Trybunału Sprawiedliwości wyklucza, jak się wydaje, sprzeczność klauzuli restrukturyzacji z celem tych przepisów ⁽³³⁾ i od nich odbiega ⁽³⁴⁾.
- (59) Aby ocenić, czy *Sanierungsklausel* na podstawie § 8c ust. 1a KStG stanowi korzyść selektywną, Komisja musi wykazać, czy dany środek podatkowy stanowi odstępstwo od owego powszechnego systemu, jako że wprowadza zróżnicowanie wśród podmiotów gospodarczych znajdujących się, w świetle celu przyświecającego temu powszechnemu systemowi, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej

⁽²⁸⁾ Zob. wyrok Trybunału z dnia 2 lipca 1974 r., Włochy przeciwko Komisji, sprawa 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, pkt 17.

⁽²⁹⁾ Zob. na przykład wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 grudnia 2005 r., Unicredito Italiano, C-148/04, ECLI:EU:C:2005:774, pkt 50–52; wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 grudnia 2011 r., France Télécom przeciwko Komisji, C-81/10 P, ECLI:EU:C:2011:811, pkt 24.

⁽³⁰⁾ Zob. na przykład wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 września 2011 r., Paint Graphos i in., C-78/08 do C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550, pkt 49 i 71; wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja przeciwko World Duty Free Group oraz Komisja przeciwko Banco Santander i Santusa, C-20/15 P i C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, pkt 57 i 58.

⁽³¹⁾ Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Andres (faillite Heitkamp BauHolding) przeciwko Komisji, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy przeciwko Komisji, C-208/16 P, ECLI:EU:C:2018:506; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy przeciwko Komisji, C-209/16 P, ECLI:EU:C:2018:507; wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2018 r., Lowell Financial Services przeciwko Komisji, C-219/16 P, ECLI:EU:C:2018:508.

⁽³²⁾ Wyrok Trybunału (druga izba) z 28 czerwca 2018 r., Andres (faillite Heitkamp BauHolding) przeciwko Komisji, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505.

⁽³³⁾ Co polegałoby na uniemożliwieniu tym przedsiębiorstwom obniżenia w nienależyty sposób ich podstawy wymiaru podatku poprzez wykorzystanie przeniesionych strat spółek fasadowych.

⁽³⁴⁾ Ponadto można by stwierdzić, że określony przez *Sanierungsklausel*, wymóg, zgodnie z którym podstawowe struktury i podstawowa działalność przedsiębiorstwa muszą być zachowane, wyklucza nadużycie.

- (60) Ponieważ § 8c ust. 1a KStG umożliwia przedsiębiorstwom, które doświadczają braku płynności lub są nadmiernie zadłużone (bądź są zagrożone brakiem płynności lub nadmiernym zadłużeniem) i są w trakcie restrukturyzacji, przenoszenie strat, środek ten nie stanowi odstępstwa od ogólnego przepisu przenoszenia strat na podstawie § 8 ust. 1 KStG.
- (61) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że § 8c ust. 1a KStG nie udziela korzyści selektywnej spółkom kapitałowym, do których ma zastosowanie.
- (62) W świetle powyższego ustalenia nie zachodzi konieczność oceny dalszych argumentów władz niemieckich dotyczących braku korzyści selektywnej. Nie jest również konieczna ocena pozostałych warunków w odniesieniu do środka, aby kwalifikował się jako pomoc, ponieważ uznanie środka za pomoc państwa wymaga spełnienia wszystkich czterech warunków art. 107 ust. 1 TFUE łącznie.

7. PODSUMOWANIE

- (63) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że § 8c ust. 1a KStG (*Sanierungsklausel*) nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Program dotyczący fiskalnego przeniesienia strat w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji na podstawie § 8c ust. 1a KStG (*Sanierungsklausel*) nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Wiceprzewodnicząca wykonawcza

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/451**z dnia 26 marca 2020 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 1985)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźnych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był wielokrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które to zmiany należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/397 ⁽⁵⁾ w następstwie przypadków afrykańskiego pomoru świń u świń w Rumunii i w Polsce.
- (2) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2020/397 odnotowano nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u świń domowych i dziczyźnych w Polsce oraz u świń dziczyźnych na Węgrzech.
- (3) W marcu 2020 r. odnotowano jedno ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w powiecie nowosolskim w Polsce na obszarze obecnie wymienionym w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. To ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń domowych oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski wymieniony obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, na którym wystąpiło to ostatnie ognisko afrykańskiego pomoru świń, powinien być teraz wymieniony w części III tego załącznika, a nie w jej części II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/397 z dnia 12 marca 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 77 z 13.3.2020, s. 5).

- (4) W marcu 2020 r. odnotowano także jeden przypadek afrykańskiego pomoru świń u zdziczałej świni w powiecie głogowskim w Polsce na obszarze wymienionym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, który znajduje się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego obecnie w części I tego załącznika. Ten przypadek afrykańskiego pomoru świń u zdziczałej świni oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski wymieniony obecnie w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, znajdujący się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części II, na którym wystąpił ten ostatni przypadek afrykańskiego pomoru świń w powiecie głogowskim, powinien być teraz wymieniony w części II tego załącznika, a nie w jego części I.
- (5) W marcu 2020 r. odnotowano również kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w komitacie Nógrád na Węgrzech na obszarach wymienionych obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, które znajdują się w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych obecnie w jego części I. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniane obszary Węgier wymienione w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, znajdujące się w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych w części II, na których wystąpiły te ostatnie przypadki afrykańskiego pomoru świń, powinny być teraz wymienione w części II tego załącznika, a nie w jego części I.
- (6) W następstwie tych niedawnych przypadków afrykańskiego pomoru świń u świń domowych i zdziczałych w Polsce i na Węgrzech oraz biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w Unii, dokonano ponownej oceny i aktualizacji podziału na obszary w tych państwach członkowskich. Ponadto ponownie oceniono i zaktualizowano również wprowadzone środki zarządzania ryzykiem. Zmiany te należy uwzględnić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (7) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenieniem się tej choroby, w Polsce i na Węgrzech należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w częściach II i III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić części I, II i III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (8) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby zmiany wprowadzone niniejszą decyzją w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE stały się skuteczne tak szybko, jak jest to możliwe.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
- Frontière avec la France,
- Rue Mersinhat,
- La N818jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N884,
- La N884 jusque son intersection avec la N824,
- La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
- Le Routeux,
- Rue d'Orgéo,
- Rue de la Vierre,
- Rue du Bout-d'en-Bas,
- Rue Sous l'Eglise,
- Rue Notre-Dame,
- Rue du Centre,
- La N845 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la N802,
- La N802 jusque son intersection avec la N825,
- La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411jusque son intersection avec la N40,
- N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la rue du Fet,
- Rue du Fet,
- Rue de l'Accord jusque son intersection avec N801,
- N801 jusque son intersection avec Le Sart,
- Le Sart,
- La Fosse du Loup,
- Les Chanvières,
- La Roquignole,
- Hosseuse,
- Rue de Neufchâteau,
- Rue Grande,
- La N894 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Hiiu maakond.

3. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950950, 950960, 950970, 951050, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150, 956160 és 956450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900750, 901250, 901260, 901270, 901350, 901551, 901560, 901570, 902650, 902660, 902670, 902750, 903650, 903750, 903850, 904250, 904350, 904950, 904960, 905070, 905150, 905250 és 905260 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250850, 250950, 251050, 251150, 251360, 251450, 251550, 251650, 251750, 251850, 251950, 252050, 252150, 252250, 252550, 252650 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 553250, 553260, 553350, 553750, 553850 és 553910 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 571050, 571150, 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577250, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580050, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 855650 és 855660 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Pāvilostas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauģuļpītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Kretingos rajono savivaldybės: Imbarės, Kartenos ir Kūlupėnų seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Kulių, Nausodžio, Plungės miesto ir Šateikių seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Lenkimų, Mosėdžio, Skuodo, Skuodo miestoseniūnijos.

6. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i Kozłowo w powiecie nidzickim,

- powiat działowski,
 - gminy Łukta, Miłomłyn, Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
 - gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,
- w województwie podlaskim:
- gminy Kulesze Kościelne, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
 - gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
 - powiat zambrowski,
- w województwie mazowieckim:
- powiat ostrołęcki,
 - powiat miejski Ostrołęka,
 - gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie plockim,
 - powiat miejski Płock,
 - powiat sierpecki,
 - powiat żuromiński,
 - gminy Andrzejewo, Brok, Małkinia Górna, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Zareby Kościelne i Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka w powiecie ostrowskim,
 - gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
 - powiat przasnyski,
 - powiat makowski,
 - gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Kowala, Wierzbica, część gminy Wolanów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, i część gminy Iłża położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 w powiecie radomskim,
 - powiat miejski Radom,
 - powiat szydłowiecki,
 - powiat gostyniński,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, część gminy Wiązownica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 i gmina wiejska Jarosław w powiecie jarosławskim,
 - gminy Przeworsk z miastem Przeworsk, Gać Jawornik Polski, Kańczuga, Tryńcza i Zarzeczce w powiecie przeworskim,
 - powiat łańcucki,
 - gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
 - gminy Dzikowiec, Kolbuszowa, Niwiska i Raniżów – w powiecie kolbuszowskim gminy Borowa, Czermin, Gawłuszowice, Mielec z miastem Mielec, Padew Narodowa, Przeclaw, Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim,
- w województwie świętokrzyskim:
- powiat opatowski,
 - powiat sandomierski,
 - gminy Bogoria, Łubnice, Oleśnica, Osiek, Połaniec, Rytwiany i Staszów w powiecie staszowskim,

- gmina Skarżysko Kościelne w powiecie skarżyskim,
- gminy Brody i Mirzec w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Gowarczów, Końskie i Stąporków w powiecie koneckim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernozia, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka i Regnów w powiecie rawskim,
- powiat skierniewicki,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Białaczów, Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki i Żelechlinek w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, Stegna, Sztutowo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7, i dalej przez drogę nr 502 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr S7 do północnej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gminy Maszewo i Gubin z miastem Gubin w powiecie krośnieńskim,
- gminy Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,
- gmina Lubrza, Łagów, część gminy Zbąszynek położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,
- gmina Cybinka w powiecie słubickim,
- część gminy Torzym położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie sulęcińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
- gmina Węglińiec w powiecie zgorzeleckim,
- gminy Chocianów, Radwanice, Przemków i część gminy Polkowice położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 331 w powiecie polkowickim,
- gmina Jemielno, Niechlów i Góra w powiecie górowskim,
- gmina Rudna i Lubin z miastem Lubin w powiecie lubińskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Lipno, Osieczna, Rydzyna, Świąciechowa, Włoszakowice w powiecie leszczyńskim,
- powiat miejski Leszno,
- powiat nowotomyski,

- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i Kamieniec w powiecie grodziskim,
- gminy Stęszew i Buk w powiecie poznańskim,
- powiat kościański.

7. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance,
- the whole district of Košice-mesto,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, Pusté Čemerné and Strážske,
- in the district of Košice – okolie, the whole municipalities not included in Part II.

8. Grecja

Następujące obszary w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinós and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotta, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),

- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

CZĘŚĆ II

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
 - La frontière avec la France au niveau de Florenville,
 - La N85 jusque son intersection avec la N894 au niveau de Florenville,
 - La N894 jusque son intersection avec la rue Grande,
 - La rue Grande jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
 - La rue de Neufchâteau jusque son intersection avec Hosseuse,
 - Hosseuse,
 - La Roquignole,
 - Les Chanvières,
 - La Fosse du Loup,
 - Le Sart,
 - La N801 jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
 - La rue de l'Accord,
 - La rue du Fet,
 - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N811,
 - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
 - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
 - La N88 jusque son intersection avec la N871,
 - La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
 - La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,

- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III.

3. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950850, 950860, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953510, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652601, 652602, 652603, 652700, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658401, 658402, 658403, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800, valamint 652400, 652500 és 652800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 901850, 900850, 900860, 900950, 900960, 901050, 901150, 901450, 901580, 901590, 901650, 901660, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902450, 902550, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 903950, 903960, 904050, 904060, 904150, 904450, 904460, 904550 és 904650, 904750, 904760, 904850, 904860, 905050, 905060, 905080, 905350, 905360, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 702950, 703050, 703150, 703250, 703350, 703360, 703370, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705150, 705250, 705350, 705450, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 252350, 252450, 252460, 252750, 252850, 252860, —252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350 és 253450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550710, 550810, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 551810, 551821, 552010, 552150, 552250, 552350, 552360, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552960, 552970, 553050, 553110, 553650 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Pest megye 570950, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 853560, 853650, 854150, 854250, 854350, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855750, 855850, 855950, 855960, 856051, 856150, 856250, 856260, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857050, 857150, 857350, 857450, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250, 857550, 850650, 850850, 851851 és 851852 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alsungas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,

- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,

- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventpils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Zirū, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios, Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos ir Vilkijos seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Marijampolės, Mokolų, Liudvinavo ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Babrungo, Alsėdžių, Žlibinų, Stalgėnų, Paukštakių, Platelių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Barstyčių, Ylakių, Notėnų ir Šačių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,

- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausučių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Milejewo, Młynary, Markusy, Rychliki i Tolkmicko w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gmina Wieliczki w powiecie oleckim,
- powiat piski,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie w powiecie bartoszyckim,
- gminy Biskupiec, Gietrzwałd, Jonkowo, Purda, Stawiguda, Świątki, Olsztynek i miasto Olsztyn oraz część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,
- gmina Miłakowo, część gminy Małdyty położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga i część gminy Morąg położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- część gminy Ryn położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Braniewo i miasto Braniewo, Frombork, Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia oraz część gminy Wilczęta położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- gmina Reszel, część gminy Kętrzyn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn, na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy oraz na zachód i na południe od zachodniej i południowej granicy miasta Kętrzyn, miasto Kętrzyn i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,

- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
 - gmina Nidzica w powiecie nidzickim,
 - gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świątajno w powiecie szczywieńskim,
 - powiat mrągowski,
 - gmina Zalewo w powiecie iławskim,
- w województwie podlaskim:
- gminy Rudka, Brańsk z miastem Brańsk, i część gminy Boćki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
 - powiat grajewski,
 - powiat moniecki,
 - powiat sejneński,
 - gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wiznaw powiecie łomżyńskim,
 - powiat miejski Łomża,
 - gminy Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Nurzec-Stacja i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
 - gminy Białowieża, Czyże, Narew, Narewka, Hajnówka z miastem Hajnówka i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
 - gminy Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady, Choroszcz i część gminy Poświętne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
 - powiat suwalski,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Bielany, Ceranów, Kosów Lacki, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat węgrowski,
 - powiat łosicki,
 - gminy Grudusk, Opinogóra Górna, Gołymin-Ośrodek i część gminy Gliniojeck położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
 - powiat sochaczewski,
 - powiat zwolenński,
 - gminy Garbatka-Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - powiat lipski,
 - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki, Skaryszew, Jedlińsk, Przytyk, Zakrzew, część gminy Wolanów położona na północ od drogi nr 12 i część gminy Iłża położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Staroźreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie plockim,
 - powiat nowodworski,

- powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - powiat wołomiński,
 - część gminy Somanka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Miastków Kościelny, Parysów, Piława, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły w powiecie garwolińskim,
 - gmina Boguty-Pianki w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i część gminy Strzegowo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Radzanów, Stara Błotnica, Wyśmierzyce w powiecie białobrzeskim,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Aleksandrów, Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Biszczka, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny i Tarnogród, część gminy Frampol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Tereszpol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
 - powiat janowski,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - gminy Krzywda, Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - gminy Bychawa, Jabłonna, Krzczonów, Garbów Strzyżewice, Wysokie, Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Konopnica, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
 - gminy Rybczewice i Piaski w powiecie świdnickim,
 - gmina Fajslawice, część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - powiat hrubieszowski,
 - gminy Krynice, Rachanie, Tarnawatka, Łaszczów, Telatyn, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
 - gminy Białopole, Chełm, Dorohusk, Dubienka, Kamień, Leśniowice, Ruda-Huta, Sawin, Wojsławice, Żmudź w powiecie chełmskim,
 - powiat miejski Chełm,

- gmina Adamów, Miączyn, Sitno, Komarów-Osada, Krasnobród, Łabunie, Zamość, Grabowiec, część gminy Zwierzyńiec położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 i część gminy Skierbieszów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
 - powiat miejski Zamość,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Podedwórze, Sosnowica w powiecie parczewskim,
 - gminy Hanna, Stary Brus, Wola Uhruska, Wiryki, gmina wiejska Włodawa oraz część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
 - gmina Kąkolewnica, Komarówka Podlaska i Ulan Majorat w powiecie radzyńskim,
- w województwie podkarpackim:
- powiat stalowowolski,
 - gminy Horyniec-Zdrój, Cieszanów, Oleszyce, Stary Dzików i Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Adamówka i Sieniawa w powiecie przeworskim,
 - część gminy Wiązownica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 w powiecie jarosławskim,
 - gmina Kamień, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
 - gminy Cmolas i Majdan Królewski w powiecie kolbuszowskim,
 - powiat leżajski,
 - powiat niżański,
 - powiat tarnobrzeski,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierżgoń i Stary Dzierżgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
 - część gminy Nowy Dwór Gdański położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 oraz przez drogę nr 502 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr S7 do północnej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- w województwie świętokrzyskim:
- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- w województwie lubuskim:
- powiat wschowski,
 - gminy Bobrowice, Bytnica, Dąbie i Krosno Odrzańskie w powiecie krośnieńskim,
 - gminy Bytom Odrzański, Kolsko, Nowe Miasteczko, Siedlisko oraz część gminy Kozuchów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Miocin Dolny do zachodniej granicy gminy w powiecie nowosolskim,
 - gminy Babimost, Czerwieńsk, Kargowa, Nowogród Bobrzański, Sulechów, Świdnica, Trzebiechów oraz część gminy Bojadła położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy w powiecie zielonogórskim,
 - powiat żarski,
 - powiat żagański,
 - gmina Skąpe, część gminy Zbąszynek położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- powiat głogowski,
- gmina Gaworzycy i Grębocice w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gminy Rakoniewice i Wielichowo w powiecie grodziskim,
- gmina Wijewo w powiecie leszczyńskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gmina Sadkowice w powiecie rawskim.

8. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- in the district of Košice – okolie, the whole municipalities of Belza, Bidovce, Blažice, Bohdanovce, Byster, Čaña, Ďurďošík, Ďurkov, Geča, Gyňov, Haniska, Kalša, Kechnec, Kokšov- Bakša, Košická Polianka, Košický Klečenov, Milhost', Nižná Hutka, Nižná Myšľa, Nižný Čaj, Nižný Olčvár, Nový Salaš, Olšovany, Rákoš, Ruskov, Seňa, Skároš, Sokoľany, Slančík, Slanec, Slanská Huta, Slanské Nové Mesto, Svinica, Trstené pri Hornáde, Valaliky, Vyšná Hutka, Vyšná Myšľa, Vyšný Čaj, Vyšný Olčvár, Zdobá and Ždaňa,
- the whole district of Trebišov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not already included in Part I.

9. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Județul Bistrița-Năsăud,
- Județul Suceava.

CZĘŚĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Vidin,

- the whole region of Varna,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Vratza,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus rajono savivaldybė: Simno, Krokialaukio ir Miroslavo seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Čekiškės, Ežerėlio, Kačerginės, Kulautuvos, Raudondvario, Ringaudų ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų Rudos savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Gudelių, Igliaukos, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

3. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Bisztynek, Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany, część gminy Kętrzyn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- część gminy Wilczęta położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga, część gminy Małdyty położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- gminy Godkowo i Pasłęk w powiecie elbląskim,

- gminy Kowale Oleckie, Olecko i Świątajno w powiecie oleckim,
- powiat węgorzewski,
- gminy Krukłanki, Wydminy, Miłki, Giżycko z miastem Giżycko i część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Jeziorany, Kolno, Dywity, Dobre Miasto i część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Orla, Wyszki, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski i część gminy Boćki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- gminy Łapy, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, część gminy Poświętne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
- gminy Kleszczele, Czeremcha i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gminy Perlejewo, Drohiczyn i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,
- gmina Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew i część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia dorzeczki Wisły w powiecie garwołęńskim,
- powiat miński,
- gminy Jabłonna Lacka, Sabnie i Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- gminy Ojrzeń, Sońsk, Regimin, Ciechanów z miastem Ciechanów i część gminy Gliniojeck położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
- część gminy Strzegowo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
- gmina Nur w powiecie ostrowskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- gmina Stromiec w powiecie białobrzeskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Bełżec, Jarczów, Lubycza Królewska, Susiec, Tomaszów Lubelski i miasto Tomaszów Lubelski w powiecie tomaszowskim,
- gminy Wierzbica, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze w powiecie chełmskim,
- gminy Izbica, Gorzków, Rudnik, Krańcyszyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17, część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- gmina Stary Zamość, Radecznicza, Szczebrzeszyn, Sułów, Nielisz, część gminy Skierbieszów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843, część gminy Zwierzyniec położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 powiecie zamojskim,
- część gminy Frampol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Tereszpol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
- gmina Urszulin i część gminy Hańsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 819 w powiecie włodawskim,
- powiat łęczyński,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Adamów, Serokomla, Wojcieszków w powiecie łukowskim,
- gminy Milanów, Parczew, Siemień w powiecie parczewskim,
- gminy Borki, Czemierniki, Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski, Wohyń w powiecie radzyńskim,

- powiat lubartowski,
- gminy Głusk, Jastków, Niemce i Wólka w powiecie lubelskim,
- gminy Mełgiew i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
- powiat miejski Lublin,

w województwie podkarpackim:

- gmina Narol w powiecie lubaczowskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Nowa Sól i miasto Nowa Sól, Otyń oraz część gminy Kożuchów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy w powiecie nowosolskim,
- gminy Zabór oraz część gminy Bojadła położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy w powiecie zielonogórskim,
- powiat miejski Zielona Góra.

4. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,

- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județului Maramureș.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna.”.
-

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

DECYZJA ZARZĄDU URZĘDU UNII EUROPEJSKIEJ DS. WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

z dnia 26 marca 2020 r.

w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących ograniczenia określonych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w kontekście działania Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intellectualnej

ZARZĄD,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego⁽²⁾ Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153,

uwzględniając regulamin wewnętrzny Zarządu Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intellectualnej, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (zwanego dalej „EIOD”) z dnia 18 grudnia 2019 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intellectualnej („Urząd”) prowadzi swoją działalność na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1001.
- (2) Zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w przypadku braku aktów prawnych przyjętych na podstawie Traktatów, stosowanie art. 14–22, 35 i 36, a także art. 4 tego rozporządzenia – o ile ich przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–22 – należy ograniczyć przepisami wewnętrznymi przyjętymi przez Urząd.
- (3) Takie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy dotyczące oceny konieczności i proporcjonalności nałożonego ograniczenia, nie mają zastosowania, gdy ograniczenie praw osób, których dane dotyczą, określa akt prawny przyjęty na podstawie Traktatów.
- (4) Wykonując swoje obowiązki dotyczące praw osób, których dane dotyczą, przewidziane rozporządzeniem (UE) 2018/1725, Urząd powinien rozważyć, czy zastosowanie ma którykolwiek z wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu.
- (5) W ramach swoich funkcji administracyjnych Urząd może być zobowiązany do ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, w oparciu o art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
- (6) Urząd reprezentowany przez dyrektora wykonawczego działa w charakterze administratora danych niezależnie od dalszego delegowania roli administratora danych w ramach Urzędu celem wypełnienia szczególnych obowiązków operacyjnych zakresie określonych operacji przetwarzania danych osobowych.
- (7) Dane osobowe są przechowywane w sposób bezpieczny w środowisku elektronicznym lub w wersji papierowej w sposób uniemożliwiający bezprawny dostęp lub przekazanie ich osobom, które nie muszą mieć do nich dostępu. Przetwarzane dane osobowe są zatrzymywane w sposób opisany w informacjach o ochronie danych, oświadczeniach o polityce ochrony prywatności lub rejestrach prowadzonych przez Urząd.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1.

- (8) Niniejsze przepisy wewnętrzne stosować należy w odniesieniu do wszystkich operacji przetwarzania przeprowadzanych przez Urząd w kontekście prowadzonych postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych, procedur zgłaszania nieprawidłowości, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących przypadków nękania, rozpatrywania skarg, przetwarzania danych medycznych, prowadzenia audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnątrz lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU).
- (9) W przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy wewnętrzne, Urząd musi przedstawić uzasadnienie ścisłej konieczności i proporcjonalności nałożonych ograniczeń w społeczeństwie demokratycznym oraz postępować z poszanowaniem istoty podstawowych praw i wolności.
- (10) W tym kontekście Urząd jest zobowiązany do przestrzegania, w najszerszym możliwym zakresie, praw podstawowych osób, których dane dotyczą, podczas przeprowadzania powyższych procedur, w szczególności tych dotyczących prawa do udzielania informacji, dostępu i sprostowania danych, prawa do usunięcia danych, ograniczenia przetwarzania, prawa do zawiadomienia osób, których dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych lub poufności komunikacji, zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.
- (11) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej powinien okresowo monitorować, czy warunki uzasadniające ograniczenie nadal występują i znieść ograniczenie, gdy nie można stwierdzić jego występowanie.
- (12) Administrator danych powinien poinformować Europejskiego Inspektora Danych o każdym ograniczeniu praw osób, których dane dotyczą, o zniesieniu ograniczenia lub o jego zmianie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja określa zasady dotyczące warunków, w których Urząd w ramach własnych operacji przetwarzania, określonych w ust. 2, może zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 ograniczyć stosowanie praw przewidzianych w art. 4, 14–21, art. 35 i 36.

2. W ramach funkcji administracyjnych Urzędu, niniejszą decyzję stosuje się w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez Urząd w ramach prowadzenia: postępowań administracyjnych, postępowań dyscyplinarnych, rozpatrywania spraw związanych ze zgłaszaniem nieprawidłowości, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących przypadków nękania, rozpatrywania skarg, przetwarzania danych medycznych lub dokumentacji medycznej, przeprowadzania audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnątrz lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU).

Niniejszą decyzję stosuje się do operacji przetwarzania przeprowadzanych przez Urząd przed wszczęciem wyżej wymienionych postępowań, o których mowa powyżej, podczas ich przeprowadzania oraz podczas monitorowania działań następczych podjętych w wyniku tych procedur. Niniejsza decyzja dotyczy także świadczonej przez Urząd pomocy i podjętej przezeń współpracy poza swoimi procedurami administracyjnymi Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych, właściwym organom państw członkowskich lub innym właściwym organom.

3. Kategorie danych osobowych obejmują twarde dane (dane „podmiotowe”, takie jak dane identyfikacyjne, dane kontaktowe, dane o charakterze zawodowym, dane administracyjne, dane uzyskane z określonych źródeł, dane dotyczące łączności elektronicznej i ruchu) lub miękkie dane (dane „przedmiotowe” związane ze sprawą, takie jak uzasadnienie, dane behawioralne, oceny, dane dotyczące wyników i postępowania, dane związane z przedmiotem procedury lub działania lub przedstawione w związku z nimi).

4. Urząd, wykonując swoje obowiązki dotyczące praw osób, których dane dotyczą, przewidziane rozporządzeniem (UE) 2018/1725, rozważa, czy zastosowanie ma którykolwiek z wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu.

5. Z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, ograniczenia można zastosować do następujących praw: prawa do przekazywania informacji osobom, których dane dotyczą, prawa dostępu do danych, prawa do sprostowania danych, prawa do usunięcia danych, prawa do ograniczenia przetwarzania danych, prawa do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony prywatności lub prawa do poufności komunikacji elektronicznej.

Artykuł 2

Określenie administratora i zabezpieczeń

1. Urząd określa następujące zabezpieczenia celem zapobieżenia występowania nadużyć oraz bezprawnego dostępu lub przekazywania danych.
 - a) Dokumenty papierowe są przechowywane w zabezpieczonych szafkach i dostęp do nich ma tylko upoważniony personel.
 - b) Przechowywanie danych elektronicznych w bezpiecznej aplikacji informatycznej zgodnie ze standardami Urzędu w zakresie bezpieczeństwa, a także w specjalnych folderach elektronicznych, do których dostęp ma wyłącznie upoważniony personel. Stosowny dostęp do różnych poziomów udzielany jest na zasadzie indywidualnej.
 - c) Systemy informatyczne oraz ich bazy danych muszą posiadać mechanizmy służące do weryfikacji tożsamości użytkownika poprzez system jednorazowego logowania oraz łączyć automatycznie z dowodem tożsamości użytkownika i jego hasłem. Konta odbiorców końcowych muszą być unikalne, indywidualne oraz nieprzenaszalne, a dzielenie kont użytkowników jest surowo zabronione. Rejestry elektroniczne przechowywane są w sposób bezpieczny w celu zapewnienia ich poufności i ochrony prywatności oraz zawartych w nich danych.
 - d) Wszystkie osoby z dostępem do danych mają obowiązek zachować ich poufność.
2. Administratorem danych operacji przetwarzania jest Urząd, reprezentowany przez dyrektora wykonawczego, który może delegować funkcję administratora danych. Osoby, których dane dotyczą, są informowane o tożsamości osoby, której powierzono funkcję administratora danych, poprzez informacje o ochronie danych lub rejestry publikowane na stronie internetowej lub w intranecie Urzędu.
3. Okres przechowywania danych osobowych, o którym mowa w art. 1 ust. 3, nie przekracza okresu przewidzianego w informacjach o ochronie danych, oświadczeniach o polityce ochrony prywatności oraz prowadzonych rejestrach o których mowa w art. 3 ust. 1. Po zakończeniu okresu zatrzymywania dane dotyczące sprawy, w tym dane osobowe, zostają usunięte, zanonimizowane lub przekazane do archiwów historycznych.
4. W sytuacji gdy Urząd rozważa zastosowanie ograniczenia, powinien rozważyć potencjalne zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, z zagrożeniem – w szczególności – dla praw i wolności innych osób, których dane dotyczą, jak i z zagrożeniem utrudnienia osiągnięcia celu operacji przetwarzania. Zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, wiążą się przede wszystkim, choć nie wyłącznie, z zagrożeniem dla reputacji oraz zagrożeniem dla prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym.

Artykuł 3

Ograniczenia

1. Urząd udostępnia na swojej stronie internetowej lub w intranecie informacje o ochronie danych, oświadczenia o polityce ochrony prywatności w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725, informując wszystkie osoby, których dane dotyczą, o prowadzonej działalności obejmującej przetwarzanie ich danych osobowych oraz o przysługujących im prawach w ramach danej procedury, w tym informacje o potencjalnym ograniczeniu nałożonym na te prawa. Informacja zawiera wskazanie danych, które mogą podlegać ograniczeniu, przyczyny ograniczenia oraz potencjalny okres obowiązywania ograniczenia.
2. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 3 w istotnych przypadkach Urząd zapewnia, że osoba, której dane dotyczą, zostaje osobiście poinformowana w odpowiedniej formie. Urząd może także osobiście poinformować te osoby o przysługujących im prawach w odniesieniu do obecnych i przyszłych ograniczeń.
3. Wszelkie ograniczenia nałożone przez Urząd stosuje się jedynie do zabezpieczenia celów wymienionych w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725:
 - a) bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub obronności państw członkowskich;
 - b) zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń, wykrywania przestępstw oraz ścigania przestępstw lub wykonywania kar, w tym zabezpieczenia przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania takim zagrożeniom;
 - c) realizacji innych ważnych celów leżących w interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii lub ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestii pieniężnych, budżetowych i podatkowych, zdrowia publicznego i zabezpieczenia społecznego;
 - d) wewnętrznego bezpieczeństwa instytucji i organów Unii, w tym ich sieci łączności elektronicznej;

- e) ochrony niezależności sądów i postępowań sądowych;
- f) zapobiegania naruszeniom etyki zawodów regulowanych, prowadzenia dochodzeń w sprawie takich naruszeń, wykrywania ich oraz ścigania;
- g) funkcji monitorowania, funkcji kontrolnej lub regulacyjnej związanej, nawet sporadycznie, z wykonywaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. a)–c);
- h) ochrony osób, których dane dotyczą, bądź praw i wolności innych osób;
- i) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

4. W szczególności gdy Urząd nakłada ograniczenia w kontekście:

- a) postępowań administracyjnych i dyscyplinarnych, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), e), g) oraz h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- b) postępowań dotyczących sygnalizowania nieprawidłowości, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- c) (formalnych i nieformalnych) postępowań w sprawach nękania, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- d) rozpatrywania skarg, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), e), g) oraz h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- e) postępowań dotyczących przetwarzania danych medycznych, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- f) wewnętrznych audytów, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- g) postępowań prowadzonych przez Inspektora Ochrony Danych na podstawie art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- h) postępowań dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotów z zewnętrznych (np. CERT-EU), ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), d), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

5. Wszelkie ograniczenia są konieczne i proporcjonalne, zważywszy na zagrożenie dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, a przy ich nakładaniu przestrzegana jest istota praw podstawowych i wolności w społeczeństwie demokratycznym.

Jeżeli rozważane jest zastosowanie ograniczenia, przeprowadza się analizę konieczności i proporcjonalności opartą na zasadach przedstawionych poniżej. Proces ten zostaje udokumentowany wewnętrzną notą oceny dla celów rozliczalności, osobno dla każdego przypadku. Test przeprowadza się także w kontekście dokonania przeglądu stosowania ograniczenia.

Ograniczenia są znoszone, gdy tylko przestają występować okoliczności uzasadniające ich stosowanie. W szczególności, jeżeli uznaje się, że wykonanie ograniczonego prawa nie unieważniałaby już skutku ograniczenia lub nie wpływałaby już negatywnie na prawa lub swobody innych osób, których dane dotyczą.

6. Dodatkowo można zażądać aby Urząd wymienił dane osobowe osób, których dane dotyczą ze służbami Komisji lub innymi instytucjami, organami, agencjami, urzędami UE, właściwymi organami państw członkowskich lub innymi właściwymi organami państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, w tym:

- a) jeżeli służby Komisji lub inne instytucje, organy, agencje i urzędy UE ograniczą swoje zobowiązania i wykonywanie praw tych osób, których dane dotyczą, na podstawie innych aktów, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 lub na podstawie Rozdziału IX tego rozporządzenia lub na podstawie aktów założycielskich innych instytucji, organów, agencji i urzędów UE;

- b) jeżeli realizacja tych praw i obowiązków mogłaby zostać ograniczona przez właściwe organy państw członkowskich na podstawie aktów, o których mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ^(³) lub środków krajowych transponujących art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 lub art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu i Rady (UE) 2016/680 ^(⁴).

Jeżeli wymiana danych osobowych jest zainicjowana przez inny organ nie ma zastosowania żadne ograniczenie nałożone przez Urząd, a powiązane informacje, w tym dane osobowe, Urząd usuwa lub anonimizuje po przesłaniu żądanych danych do tego organu.

7. Rejestry dotyczące nakładanych ograniczeń oraz, w stosownych przypadkach, dokumenty zawierające podkreślenie aspektów faktycznych i prawnych udostępniane są Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych na żądanie.

Artykuł 4

Przegląd dokonywany przez inspektora ochrony danych

1. Urząd bez zbędnej zwłoki informuje inspektora ochrony danych o każdym przypadku, gdy administrator danych ogranicza stosowanie praw osób, których dane dotyczą, lub rozszerza ograniczenie zgodnie z niniejszą decyzją. Administrator danych zapewnia inspektorowi ochrony danych dostęp do rejestru zawierającego ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz odnotowuje datę powiadomienia inspektora ochrony danych.
2. Inspektor ochrony danych może na piśmie wymagać od administratora przedstawienia przeglądu stosowania ograniczeń. Administrator informuje inspektora ochrony danych na piśmie o rezultatach żadanego przeglądu.
3. Udział inspektora ochrony danych Urzędu w procedurze nakładania ograniczeń, w tym w wymianie informacji, jest dokumentowany w odpowiedniej formie.

Artykuł 5

Udzielanie informacji osobom, których dane dotyczą

1. W należyście uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i proporcjonalne, dostarczanie informacji może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. W szczególności można wstrzymać przekazanie informacji, pominąć je lub odmówić ich przekazania, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.
2. Jeżeli Urząd nakłada ograniczenie w całości lub w części, przekazanie informacji o którym mowa w ust. 1, w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania.
3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie tak długo, jak długo występują przyczyny uzasadniające jego stosowanie.

Jeżeli powody ograniczenia przestają występować, Urząd przekazuje osobie, której dane dotyczą, informacje o podstawowych przyczynach stosowania ograniczenia. Jednocześnie Urząd informuje osobę, której dane dotyczą, o możliwości wniesienia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub o możliwości odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. Urząd dokonuje przeglądu stosowania ograniczenia co sześć miesięcy od chwili przyjęcia ograniczenia, jak również z chwilą zakończenia danego dochodzenia. Następnie administrator danych raz w roku monitoruje konieczność zachowania jakichkolwiek ograniczeń.

^(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

^(⁴) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

Artykuł 6

Prawo dostępu, sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania przysługujące osobom, których dane dotyczą

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych może być ograniczone przez administratora w kontekście operacji przetwarzania danych o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. Przepisy zawarte w niniejszym art. 6 nie mają zastosowania do prawa dostępu do danych medycznych lub dokumentacji medycznej, co do których szczególnie zasady wyraźnie przewidziano w art. 7 poniżej.
2. Jeżeli osoby, których dane dotyczą, żądają dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych w kontekście co najmniej jednej sprawy lub konkretnej operacji przetwarzania, Urząd ogranicza się przy ocenie wniosku wyłącznie do takich danych osobowych.
3. Jeżeli Urząd ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu, prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, podejmuje następujące kroki:
 - a) w odpowiedzi na wniosek informuje osobę, której dane dotyczą, o stosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach, jak również o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i możliwości skorzystania ze środka ochrony prawnej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - b) w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania.

Zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 można wstrzymać przekazanie informacji, o których mowa w lit. a), pomijając je lub odmówić ich, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.

4. Urząd dokonuje przeglądu stosowania ograniczenia co najmniej raz w roku oraz w chwili zamknięcia danej procedury. Następnie na żądanie osoby, której dane dotyczą, administrator danych dokonuje oceny konieczności utrzymania tego ograniczenia.

Artykuł 7

Prawo dostępu do danych medycznych lub dokumentacji medycznej

1. Nałożenie ograniczenia na prawo dostępu osób, których dane dotyczą, do własnych danych medycznych lub dokumentacji medycznej wymaga odwołania się do przepisów szczegółowych, które określono w niniejszym artykule.
2. Z zastrzeżeniem ustępów niniejszego artykułu zamieszczonych poniżej Urząd może nałożyć ograniczenie na prawo osób, których dane dotyczą, do bezpośredniego dostępu do medycznych danych osobowych lub dokumentacji medycznej o charakterze psychologicznym lub psychiatrycznym dotyczących tych osób, a które są przetwarzane przez Urząd, jeżeli dostęp do tego typu danych z dużym prawdopodobieństwem może stanowić zagrożenie dla zdrowia osoby, której dane dotyczą. Ograniczenie to jest proporcjonalne do tego, co jest ściśle niezbędne do ochrony osoby, której dane dotyczą.
3. Dostęp do informacji, o których mowa w ust. 2, przyznaje się lekarzowi wskazanemu przez osobę, której dane dotyczą.
4. W takich przypadkach osoba, której dane dotyczą, otrzymuje od Służby Medycznej zwrot tej części kosztów konsultacji medycznych – z lekarzem, który otrzymał dostęp do danych medycznych lub dokumentacji medycznej – które nie zostały zwrócone przez wspólny system ubezpieczenia chorobowego (JSIS). Zwrot nie przekracza różnicy między pułapem określonym w ogólnych przepisach wykonawczych dotyczących zwrotów kosztów medycznych⁽⁵⁾ oraz kwotą przyznaną osobie, której dane dotyczą, w ramach wspólnego systemu ubezpieczenia zdrowotnego zgodnie z tymi normami.
5. Taki zwrot ze strony Służby Medycznej uwarunkowany jest brakiem uprzedniego udzielenia dostępu do tych samych danych lub dokumentacji.
6. Z zastrzeżeniem poniższych ustępów niniejszego artykułu, Urząd może nałożyć ograniczenie, na podstawie indywidualnych przypadków, na prawo dostępu osoby, której dane dotyczą, do danych medycznych lub będącej w ich posiadaniu dokumentacji medycznej, w szczególności jeżeli wykonywanie tego prawa miałoby negatywny wpływ na prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, lub innych osób, których dane dotyczą.

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji C(2007) 3195 z dnia 2 lipca 2007 r. ustalająca ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zwrotu kosztów opieki medycznej.

7. Jeżeli osoby, których dane dotyczą, żądają dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych w kontekście co najmniej jednej sprawy lub konkretnej operacji przetwarzania, Urząd ogranicza się przy ocenie wniosku wyłącznie do takich danych osobowych.

8. Jeżeli Urząd ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu osób, których dane dotyczą, do medycznych danych osobowych lub dokumentacji medycznej, podejmuje następujące kroki:

- a) w odpowiedzi na wniosek informuje osobę, której dane dotyczą, o stosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach, jak również o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i możliwości skorzystania ze środka ochrony prawnej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- b) w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania, szczególnie przez stwierdzenie jak wykonywanie prawa mogłoby stanowić zagrożenie dla zdrowia osoby, której dane dotyczą, lub jak negatywny wpływ miałyby ono na prawa i wolności osób, których dane dotyczą, lub innych osób, których dane dotyczą.

Zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 można wstrzymać przekazanie informacji, o których mowa w lit. a), pominiąc je lub odmówić go, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.

9. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2 i 6, ma zastosowanie tak długo, jak długo występują przyczyny uzasadniające to ograniczenie. W przypadku gdy powody ograniczenia nie mają dłużej zastosowania, na żądanie osoby, której dane dotyczą, administrator danych dokonuje oceny potrzeby dalszego stosowania tego ograniczenia.

Artykuł 8

Zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych i prawo do poufności łączności elektronicznej

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. To prawo nie podlega jednak ograniczeniu w kontekście procedur dotyczących nękania.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do poufności łączności elektronicznej może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji.

3. Artykuły 5 ust. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji stosuje się w przypadku, gdy Urząd ogranicza prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych lub prawa do poufności komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Alicante dnia 26 marca 2020 r.

W imieniu Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności
Intelektualnej
Jorma HANSKI
Przewodniczący Zarządu

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL